SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (prvi senat)

z dne 17. septembra 2008 *

V zadevi T-218/06,

Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd, s sedežem v Tel Avivu (Izrael), ki jo zastopa M. Kinkeldey, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga zastopa G. Schneider, zastopnik,

tožena stranka,

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT, intervenientka pred Sodiščem prve stopnje, je bila

Eurim-Pharm Arzneimittel GmbH, s sedežem v Pidingu (Nemčija), ki jo zastopa T. Raab, odvetnik,

* Jezik postopka: nemščina.

zaradi tožbe zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 2. junija 2006 (zadeva R 74/2006-1) v zvezi s postopkom z ugovorom med Eurim-Pharm Arzneimittel GmbH in Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd,

SODIŠČE PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI (prvi senat),

v sestavi V. Tiili, predsednica, F. Dehousse, sodnik, in I. Wiszniewska-Białecka (poročevalka), sodnica,

sodna tajnica: K. Andová, administratorka,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 16. avgusta 2006,

na podlagi odgovora na tožbo UUNT, vloženega v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 20. decembra 2006,

na podlagi odgovora na tožbo, ki ga je intervenientka vložila v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 18. decembra 2006,

na podlagi obravnave z dne 12. februarja 2008

izreka naslednjo

Sodbo

Pravni okvir

1 Člen 59 Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, str. 1), kot je bil spremenjen, določa:

„Pritožba se pisno vloži pri Uradu v dveh mesecih po datumu obvestila o odločbi, zoper katero je vložena pritožba. Šteje se, da je pritožba vložena šele, ko je plačana pristojbina za pritožbo. V roku štirih mesecev po datumu obvestila o odločbi je treba vložiti pisno izjavo, ki navaja vzroke za pritožbo."

2 Člen 78 Uredbe št. 40/94 določa:

„*Vrnitev v prejšnje stanje*

1. Prijavitelj ali imetnik znamke Skupnosti ali katerakoli druga stranka v postopku pred Uradom, ki kljub skrbnemu ravnanju, ki so ga zahtevale okoliščine, ni mogla upoštevati

časovnega roka, na podlagi zahteve ponovno pridobi pravice, če to neupoštevanje na podlagi določb te uredbe neposredno povzroči izgubo katerekoli pravice ali pravnega sredstva.

2. Zahteva mora biti vložena v pisni obliki v roku dveh mesecev od prenehanja vzroka za neupoštevanje časovnega roka. Zamujeno dejanje je treba opraviti v tem roku […]

3. V zahtevi morajo biti navedeni razlogi, na katerih zahteva temelji, in dejstva, na katera se opira. Prijava se ne šteje za vloženo, dokler ni plačana pristojbina za vrnitev v prejšnje stanje.

[…]“

3 Člen 78a Uredbe št. 40/94 določa:

„*Nadaljevanje postopka*

1. Prijavitelj ali imetnik znamke Skupnosti ali katera koli druga stranka v postopku pred Uradom, ki ni upoštevala roka Urada, lahko na zahtevo doseže nadaljevanje postopka pod pogojem, da je bilo zamujeno dejanje ob predložitvi zahteve izpeljano. Zahteva za nadaljevanje postopka je dopustna le, če se predloži v dveh mesecih po preteku neupoštevanega roka. Šteje se, da zahteva ni bila vložena, dokler se ne plača pristojbina za nadaljevanje postopka.

[…]“

4 V pravilu 48 Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 o podrobnih pravilih za izvajanje Uredbe št. 40/94 (UL L 303, str. 1), kot je bilo spremenjeno, je navedeno:

„1. Pritožba vsebuje:

[…]

(c) navedbo odločbe, ki je predmet pritožbe, in obseg, v katerem se zahteva sprememba ali razveljavitev odločbe.

2. Pritožba se vloži v jeziku postopka, v katerem je bila sprejeta odločba, ki je predmet pritožbe.“

5 Pravilo 49(1) Uredbe št. 2868/95 določa:

„Če pritožba ni skladna s členi 57, 58 in 59 uredbe [št. 40/94] in pravilom 48(1)(c) in (2), jo odbor za pritožbe zavrže kot nedopustno, razen če so bile vse pomanjkljivosti odpravljene pred iztekom ustreznega časovnega roka, določenega v členu 59 [št. 40/94].“

6 Člen 70 Uredbe št. 2868/95 v zvezi z izračunom rokov določa:

„[…]

2. Rok se šteje od dneva, ki sledi dnevu, na katerega se je zgodil zadevni dogodek, pri čemer je dogodek procesno dejanje ali pretek drugega roka. Če je tako procesno dejanje vročitev, je dogodek, ki šteje, prejem vročenega dokumenta, razen če ni predvideno drugače..

[…]

4. Če je rok izražen v mesecu ali določenem številu mesecev, se izteče v ustreznem naslednjem mesecu na isti dan, ko je prišlo do dogodka […]“

7 Pravilo 96 Uredbe št. 2868/95, vsebovano v oddelku splošnih določb glede jezika, v prvem odstavku določa:

„Brez vpliva na člen 115(4) in (7) uredbe [št. 40/94] in razen če ta pravila predvidevajo drugače, lahko v pisnem postopku pred Uradom katerakoli stranka uporablja katerikoli jezik Urada. Če izbrani jezik ni jezik postopka, stranka priskrbi prevod v ta jezik v roku enega meseca od datuma oddaje izvirnega dokumenta […]“

Dejansko stanje

8 Tožeča stranka, Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd, je 1. avgusta 2002 pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) vložila zahtevo za registracijo znamke Skupnosti na podlagi Uredbe št. 40/94.

9 Znamka, za katero je bila zahtevana registracija, je spodnji figurativni znak:

10 Proizvodi, za katere je bila zahtevana registracija znamke, spadajo v razreda 5 in 10 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji blaga in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kot je bil revidiran in spremenjen, in ustrezajo tem opisom:

– razred 5: „Farmacevtski proizvodi, farmacevtski preparati, pilule za farmacevtske namene, kemijski preparati za farmacevtsko uporabo, droge za medicinske namene“;

– razred 10: „Medicinski aparati“.

11 Tožeča stranka je vložila prijavo znamke Skupnosti v angleščini in navedla nemščino kot drugi jezik.

12 Prijava znamke Skupnosti je bila objavljena v *Biltenu znamk Skupnosti* št. 28/03 z dne 31. marca 2003.

13 Intervenientka Eurim-Pharm Arzneimittel GmbH je 27. junija 2003 vložila ugovor zoper registracijo prijavljene znamke na podlagi člena 8(1)(b) Uredbe št. 40/94.

14 Ugovor je temeljil na besedni znamki EURIM-PHARM, ki je bila predmet registracije Skupnosti št. 667 899 za „zdravila“ iz razreda 5 in nemške registracije št. 1 068 926 za „zdravila za ljudi in za veterinarske namene“ tudi iz razreda 5, ter na nemškem trgovskem imenu Eurim-Pharm, ki se uporablja v Nemčiji za izdelavo in trženje zdravil, predvsem v trgovini na debelo z zdravili.

15 Ugovor je bil vložen v nemščini. Ta jezik je postal jezik postopka na podlagi člena 115(6) Uredbe št. 40/94.

16 Z odločbo z dne 14. novembra 2005, o kateri so bile stranke obveščene istega dne s telefaksom, je oddelek za ugovore ugovoru ugodil in zavrnil zahtevo za registracijo.

17 Tožeča stranka je 6. januarja 2006 vložila pritožbo zoper to odločbo. Za to je uporabila obrazec za pritožbo v angleščini, ki ga daje na voljo UUNT, v katerega je v polje 31, naslovljeno „Obseg pritožbe“, v angleščini napisala spodnjo poved:

„Odločbo je treba v celoti razveljaviti in ugoditi zahtevi za registracijo.“

18 Tajništvo UUNT je 18. januarja 2006 po telefaksu poslalo zastopnikom tožeče stranke dva dokumenta: dvostransko pismo, s katerim je bil potrjen prejem pritožbe, in enostransko obvestilo o nepravilnosti glede jezika, v katerem je bila vložena pritožba z vidika člena 48(2) Uredbe št. 2868/95. Z zadnjim obvestilom je bila stranka pozvana, naj v skladu s pravilom 96(1) Uredbe št. 2868/95 predloži prevod pritožbe v jeziku postopka v roku enega meseca od predložitve originala, torej najpozneje 6. februarja 2006.

19 Izpisek o prenosu telefaksa UUNT vsebuje oznako „OK“ za prenos dveh dokumentov, poslanih zastopnikom tožeče stranke na ta datum.

20 Tožeča stranka je 14. marca 2006 vložila v nemščini napisan odgovor, v katerem je navedla razloge za svojo pritožbo.

21 Zastopnik UUNT je 22. marca 2006 po telefonu poklical zastopnike tožeče stranke in jih obvestil o nepravilnosti glede jezika pritožbe in obvestila, ki ga je UUNT v zvezi s tem poslal 18. januarja 2006. Zastopnik tožeče stranke je sporočil, da tega obvestila ni prejel.

22 Z dopisom z dne 7. aprila 2006, ki je bil poslan UUNT po telefaksu, je zastopnik tožeče stranke, sklicujoč se na prejšnji telefonski pogovor z zastopnikom UUNT, potrdil, da je 18. januarja 2006 dobil le en dopis UUNT, in sicer tisti o potrditvi prejema pritožbe. V utemeljitev te trditve je predložil elektronski izpisek, na katerem je bil seznam telefaksov, prejetih 18. januarja 2006. Obenem je zahteval, naj se mu ponovno pošlje kopijo dopisa z dne 18. januarja 2006 o nepravilnosti glede jezika pritožbe.

23 Z dopisom z dne 7. aprila 2006 je zastopnik tožeče stranke poslal UUNT novo pritožbo, tokrat v celoti napisano v nemščini, ter zahteval nadaljevanje postopka na podlagi člena 78a Uredbe št. 40/94 in odobril, da se odbije z njegovega tekočega računa pri UUNT znesek za takso, ki jo je treba plačati.

24 Zastopnik tožeče stranke je 23. maja 2006 vložil zahtevo za vrnitev v prejšnje stanje na podlagi člena 78 Uredbe št. 40/94 in odobril, da se z njegovega tekočega računa pri UUNT odbije znesek za takso, ki jo je treba plačati. Trdil je, da je 6. januarja 2006 dal tajnici navodilo, naj pošlje UUNT nemško različico pritožbe, in da je bila druga stran obrazca za pritožbo, iz nerazložljivih razlogov in ne da bi šlo za kršitev njegove dolžnosti nadzora, poslana v angleščini. Navedel je tudi, da je imela omenjena tajnica, ki je bila izkušena in o njenem delu prej nikoli ni obstajal dvom, v tistem času hude družinske skrbi, za katere njeni delodajalci niso vedeli.

25 Z odločbo z dne 2. junija 2006 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) je prvi odbor za pritožbe zavrnil pritožbo kot nedopustno na podlagi pravila 49(1) Uredbe št. 2868/95, branega v povezavi s pravilom 48(1)(c) iste uredbe. Menil je tudi, da sta se zahteva za nadaljevanje postopka, vložena na podlagi člena 781 Uredbe št. 40/94, in zahteva za vrnitev v prejšnje stanje, vložena na podlagi člena 78 iste uredbe, „šteli za nevloženi“, ker plačilo taks ni bilo odobreno pravočasno.

Predlogi strank

26 Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

– razveljavi izpodbijano odločbo;

– UUNT naloži plačilo stroškov.

27 UUNT Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

– tožbo zavrne;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

28 Intervenient Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

– potrdi izpodbijano odločbo;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

29 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe uveljavlja štiri predloge, in sicer, prvič, kršitev člena 59 Uredbe št. 40/94 ter pravil 48(1)(c) in (2), 49(1) in 96(1) Uredbe št. 2868/95, drugič, kršitev člena 78a Uredbe št. 40/94, tretjič, kršitev člena 78 iste uredbe in, četrtič, kršitev načela sorazmernosti.

30 Ker se četrti predlog enako kot prvi nanaša na dopustnost pritožbe pri odboru za pritožbe, ga je treba presoditi po presoji prvega. Drugi in tretji predlog, ki se nanašata na dopustnost zahteve za nadaljevanje postopka oziroma pravočasno vložitev predloga za vrnitev v prejšnje stanje, bosta obravnavana na tretjem in četrtem mestu.

Predlog, ki se nanaša na kršitev člena 59 Uredbe št. 40/94 ter pravil 48(1)(c) in (2), 49(1) in 96(1) Uredbe št. 2868/95

Trditve strank

31 Tožeča stranka navaja, da je pritožbo zoper odločbo oddelka za ugovore v skladu s členom 59 Uredbe št. 40/94 vložila pravočasno in pravilno ter da je bila samo predstavitev obsega pritožbe v jeziku zahteve za registracijo namesto v jeziku postopka.

Tožeča stranka naj ne bi prejela nobenega pisnega sporočila UUNT, s katerim naj bi jo slednji obvestil o nepravilnosti glede jezika, v katerem je bila pritožba vložena.

32 Poudarja, da na eni strani potrdilo o poslanih telefaksih z dne 18. januarja 2006, ki ga je predložil UUNT in je vsebovalo oznako „OK“ za prenos sporočila glede nepravilnosti jezika, v katerem je bila sestavljena pritožba, omogoča zgolj domnevo o njenem prejetju. V skladu s sodno prakso in smernicami UUNT glede postopka, ki poteka pri njem, je mogoče tako domnevo izpodbiti, če naslovnik sporočila UUNT dokaže, da ga ni prejel. V obravnavanem primeru naj bi tožeča stranka to domnevo izpodbila s predložitvijo izpiska o prejetju telefaksov z dne 18. januarja 2006 in izkazala, da je prejela zgolj eno sporočilo UUNT na dveh straneh, in sicer potrdilo o prejetju pritožbe. Zato je treba ugotoviti, da nepravilnost glede jezika, v katerem je bila sestavljena pritožba, ni bila sporočena.

33 Na drugi strani zatrjuje, da je ustaljena praksa UUNT, da uporabi člen 96(1) Uredbe št. 2868/95 glede napak, ki se nanašajo na jezik, v katerem je bila vložena pritožba, kar vključuje možnost, da se vloži prevod izvirnika dokumenta v jeziku postopka v enomesečnem roku po vložitvi pritožbe. Ustaljena praksa UUNT naj bi bila tudi ta, da izrecno obvesti tožeče stranke, in sicer s sporočilom, o njihovih napakah glede jezika postopka in o roku za odpravo teh napak, določenem v členu 96(1) Uredbe št. 2868/95.

34 Na podlagi načela enakega obravnavanja bi moralo biti tožeči stranki omogočeno, da se zanese na uporabo te ustaljene upravne prakse, ki naj bi zavezovala UUNT, in sicer še toliko bolj, ker je bila v obravnavanem primeru pritožba že vložena in ker bi bilo preprosto tožeči stranki pred potekom predpisanega roka ponovno sporočiti, da je storila napako v obličnosti. To naj bi predstavniki tožeče stranke zaman zahtevali v več telefonskih pogovorih. Glede na to, da se je ustaljena upravna praksa spremenila tako,

da krši načelo enakega obravnavanja, je treba ponovno vložitev pritožbe z dne 7. aprila 2007, tokrat v nemščini, obravnavati kot pravilno odpravo nepravilnosti glede jezika, v katerem je bila vložena pritožba.

35 UUNT uveljavlja, da iz pravil 48(2), 49 in 96(1) Uredbe št. 2868/95 izhaja, da je treba pritožbo, ki je bila – kot v obravnavanem primeru – vložena v jeziku, ki ni jezik postopka, ne da bi ji sledil prevod v predpisanem roku, zavreči kot nedopustno. Dokument, ki ga je vložila tožeča stranka, naj ne bi bil zadosten dokaz, da ni prejela telefaksa, ki ji ga je poslal UUNT, s katerim jo je obvestil o nepravilnosti glede jezika, v katerem je bila vložena pritožba.

36 Intervenientka meni, da je bila pritožba, ker je bila vložena v jeziku, ki ni jezik postopka, s čimer je bilo kršeno pravilo 48(2) Uredbe št. 2868/95, upravičeno zavržena na podlagi pravila 49(1) te uredbe. Praksa odbora za pritožbe, da stranke obvesti o formalnih pomanjkljivostih njihovih vlog, naj ne bi bila obveznost in naj zato ne bi v ničemer vplivala na predpisane roke. Podaljšanje tega roka bi lahko povzročilo neenako obravnavanje.

Presoja Sodišča prve stopnje

37 Iz pravila 48(1)(c) in (2) Uredbe št. 2868/95 izhaja, da mora pritožba vsebovati navedbo odločbe, ki je predmet pritožbe, in obseg, v katerem se zahteva sprememba ali razveljavitev odločb, in da je treba pritožbo vložiti v jeziku postopka, v katerem je bila sprejeta odločba.

38 Pravilo 49(1) Uredbe št. 2868/95 določa, da če pritožba ne izpolnjuje med drugim pogojev iz pravila 48(1)(c) in (2), jo odbor za pritožbe zavrže kot nedopustno, razen če so bile vse pomanjkljivosti odpravljene pred iztekom roka, določenega v členu 59 Uredbe št. 40/94, in sicer v dveh mesecih po datumu obvestila o odločbi, zoper katero je vložena pritožba.

39 V skladu s pravilom 96(1) Uredbe št. 2868/95, razen če določbe iste uredbe predvidevajo drugače, lahko katerakoli stranka uporablja katerikoli jezik UUNT, ki ni jezik postopka, če ta stranka predloži prevod v ta jezik v roku enega meseca od datuma oddaje izvirnega dokumenta.

40 V obravnavani zadevi je bila izpodbijana odločba oddelka za ugovore vročena tožeči stranki s telefaksom 14. novembra 2005. Pritožba je bila vložena 6. januarja 2006, in sicer v roku dveh mesecev, določenem v členu 59 Uredbe št. 40794. Vendar pa ta pritožba, ki je v skladu s pravilom 48(1)(c) Uredbe št. 2868/95 vsebovala navedbe v zvezi obsegom, v katerem bi bilo treba odločbo oddelka za ugovore razveljaviti, ni izpolnjevala pogoja, določenega v pravilu 48(2) Uredbe št. 2868/95, saj je bila ta navedba v angleščini in ne v jeziku postopka, namreč v nemščini.

41 Na podlagi pravila 96(1) Uredbe št. 2868/95 naj bi bilo mogoče predložiti prevod pritožbe v jezik postopka v roku enega meseca od datuma njene oddaje, torej najpozneje 6. februarja 2006. Vendar je tak prevod prispel na UUNT šele z novo pritožbo v nemščini, ki je bila vložena 7. aprila 2006, kar je dva meseca po izteku predpisanega roka.

42 Zato odbor za pritožbe ni napačno uporabil prava, ko je na podlagi pravila 49(1) Uredbe št. 2868/95 in pravila 48(1)(c) in (2) te uredbe zavrgel pritožbo kot nedopustno.

43 Te ugotovitve ne omajajo trditve tožeče stranke, da naj UUNT domnevno ne bi opozoril na nepravilnosti glede jezika pritožbe, in trditve o domnevni kršitvi načela enakega obravnavanja. Iz pravila 49(1) Uredbe št. 2868/95 namreč izhaja, da neupoštevanje pravila 48(1)(c) in (2) te uredbe povzroči neposredno in brez predhodnega opozorila zavrženje pritožbe kot nedopustne, in sicer po izteku roka, določenega v pravilu 96(1) te uredbe. Poleg tega ne izhaja niti iz določb niti iz sodne prakse, da bi bil UUNT dolžan morebitne pritožnike pred odborom za pritožbe opozoriti o posledicah neupoštevanja postopkovnih določb teh uredb (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 31. maja 2005 v zadevi Solo Italia proti UUNT – Nuova Sala (PARMITALIA), T-373/03, ZOdl., str. II-1881, točka 59).

44 Tudi če bi obveščanje tožečih strank o formalnih nepravilnostih njihovih aktov pomenilo običajno prakso UUNT, to ne bi imelo posledic v obravnavani zadevi. Ta praksa namreč ne bi mogla spremeniti začetka teka roka, določenega s pravilom 96(1) Uredbe št. 2868/95 (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 17. septembra 2003 v zadevi Classen Holding proti UUNT – International Paper (BECKETT EXPRESSION), T-71/02, Recueil, str. II 3181, točka 41). Poleg tega so bila v skladu z ustaljeno sodno prakso določena pravila glede rokov prav zato, da se zagotovi pravna varnost in da se prepreči vsaka diskriminacija oziroma samovoljno obravnavanje (glej sklep Sodišča prve stopnje z dne 21. novembra 2005 v zadevi Tramarin proti Komisiji, T-426/04, ZOdl., str. II-4765, točka 60 in navedena sodna praksa). Ta splošna ugotovitev velja tudi za roke, določene z uredbami o znamki Skupnosti. Zato odbor za pritožbe ni kršil načela enakega obravnavanja, ko je uporabil rok – ne da bi ga spreminjal – določen v pravilu 96(1) Uredbe št. 2868/95.

45 Zato je treba ta tožbeni razlog zavrniti.

Tožbeni razlog: kršitev načela sorazmernosti

Trditve strank

46 Tožeča stranka navaja, da je bilo s tem, ko je odbor za pritožbe zavrgel njeno pritožbo kot nedopustno, čeprav je bila vložena v predpisanem roku in v zahtevani obliki, z izjemo ene same povedi v angleščini, s tem da ji je odvzeta možnost nadaljevati postopek in braniti svojo zahtevo za registracijo, kršeno načelo sorazmernosti.

47 Prvič, s tehtanjem – na eni strani – interesov intervenientke in lahko razumljivostjo pritožbe in kontinuiteto jezika postopka ter – na drugi strani – interesov tožeče stranke, da brani svojo zahtevo za registracijo, bi bilo pretirano zavreči pritožbo zgolj zato, ker naj ne bi bila spoštovana formalna zahteva glede vložitve pritožbe v jeziku postopka.

48 Drugič, odbor za pritožbe naj bi sam pred tem priznal, da jezikovna ureditev, določena z uredbama št. 40/94 in 2868/95, ni povsem jasna. Bilo bi nepotrebno strogo in formalistično uporabiti tako ureditev za pritožbo, v kateri je treba prevesti le malo bistvenih delov. Navedbe, ki jih je treba podati v obrazcu za pritožbo, naj bi bile namreč minimalne, vključno z navedbo o obsegu pritožbe, ki je v sedanji različici obrazca v obliki preprostega polja za križec.

49 Tretjič, izbira jezika postopka naj bi bila omejena na jezike, katerih poznavanje je najbolj razširjeno v Skupnosti, prav zato, da se prepreči, da jezik postopka ne bi bil popolnoma nepoznan za eno od strank v postopku. V obravnavani zadevi naj bi bila intervenientka sposobna razumeti vsebino pritožbe, vključno z oznako glede obsega pritožbe, napisane v angleščini, glede na to, da je bila zahteva za registracijo, zoper katero je vložila ugovor, prav tako napisana v angleščini. Ni dvoma, da naj bi stranka razumela angleščino, zlasti ker gre za farmacevtsko podjetje in ne za posameznika.

50 UUNT s tem, ko poudarja, da odbor za pritožbe ni pristojen za nadzor sorazmernosti pravil, ki določajo zavrnitev pritožbe, vložene v jeziku, ki ni jezik postopka, navaja, da sam obstoj različnih pravnih sredstev, ki omogočajo izpodbijanje obličnih pomanjkljivosti oziroma neupoštevanje rokov, krepi sorazmernost take ureditve. Ker tožeča stranka ni uporabila pravnih sredstev, ki jih je imela na voljo, in glede na neupoštevanje več rokov, zaradi česar obstaja dvom o skrbnosti njenih zastopnikov, ni treba izpodbijati sorazmernost zadevnih pravnih temeljev.

51 Intervenient meni, da ni nesorazmerno zahtevati, naj se spoštujejo pravila glede rokov in glede jezika postopka, katerega uporaba naj ne bi bila podvržena tehtanju interesov strank. Poleg tega, ker je tožeča stranka imela možnost vložiti novo zahtevo za registracijo, zavrženje njene pritožbe ni nepravično.

Presoja Sodišča prve stopnje

52 Odbor za pritožbe je ob zavrženju pritožbe kot nedopustne uporabil pravila 96(1), 49(1) in 48(1)(c) in (2) Uredbe št. 2868/95. Ta pravila, ki so v veljavi in urejajo dopustnost pritožbe v obravnavani zadevi, mora uporabiti odbor za pritožbe. Z zavrnitvijo upoštevanja tega pravila bi bilo kršeno načelo domneve zakonitosti, v skladu s katero ima zakonodaja Skupnosti polni učinek, če njene nezakonitosti ni ugotovilo pristojno sodišče (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 12. julija 2001 v zadevi Kik proti UUNT (Kik), T-120/99, Recueil, str. II-2235, točka 55).

53 Naloga Sodišča prve stopnje je torej izreči se o zakonitosti teh pravil glede na načelo sorazmernosti, ker tožeča stranka – s tem da navaja, da nedopustnost njene pritožbe v skladu s temi pravili krši načelo sorazmernosti – implicitno zatrjuje, da ta pravila kršijo načelo sorazmernosti.

54 V zvezi s tem je treba opozoriti, da so ta pravila del določb, ki urejajo jezikovno ureditev, ki jo je uvedla Uredba št. 40/94. Vendar je v skladu s sodno prakso ta jezikovna ureditev združljiva z načelom sorazmernosti (glej v tem smislu sodbo Sodišča z dne 9. septembra 2003 v zadevi Kik proti UUNT, C-361/01 P, Recueil, str. I-8283, točke od 92 do 94, in zgoraj v točki 52 navedeno sodbo Kik, točki 62 in 63). Zato ni mogoče šteti, da so ta pravila v nasprotju z načelom sorazmernosti.

55 Poleg tega se nespoštovanje obveznosti, kot je upoštevanje rokov za pritožbo, ki so temelj za dobro delovanje sistema Skupnosti, v zakonodaji Skupnosti lahko kaznuje z izgubo pravice, ne da bi bilo to nezdružljivo z načelom sorazmernosti (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 6. marca 2003 v združenih zadevah APOL proti Komisiji, T-61/00 in T-62/00, Recueil, str. II-635, točki 96 in 98).

56 Iz navedenega izhaja, da odločbe odbora za pritožbe, da zavrne pritožbo kot nedopustno, ob uporabi pravil 96(1), 49(1) in 48(1)(c) in (2) Uredbe št. 2868/95 ni mogoče šteti za nesorazmerno. Zato je treba ta tožbeni razlog zavrniti.

Tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 78a Uredbe št. 40/94

Trditve strank

57 Tožeča stranka zatrjuje, da je treba pravilo 72(1) Uredbe št. 2868/95 o izteku rokov uporabiti tudi pri določitvi začetka teka rokov, da ne bi bil pritožnik zaradi sredstva za komuniciranje, ki ga uporablja za vložitev pritožbe, v slabšem položaju. To pravilo naj bi določalo, da če se rok izteče na dan, ko UUNT ne sprejema dokumentov ali ko navadne pošte ne dostavljajo na območju, kjer se nahaja UUNT, se rok podaljša do prvega naslednjega dneva, ko UUNT sprejema dokumente in ko se dostavlja navadna pošta. V obravnavanem primeru naj torej rok enega meseca, določen s pravilom 96(1) Uredbe št. 2868/95, ne bi začel teči v petek 6. januarja 2006, to je na dan vložitve pritožbe, ker je ta dan dela prost v skladu s seznamom dni v letu 2006, ko je UUNT zaprt. Treba bi bilo šteti, da je bila pritožba vložena v ponedeljek 9. januarja 2006. Iz tega naj bi sledilo, da naj bi se rok enega meseca za vložitev prevoda pritožbe v jeziku postopka iztekel 9. februarja 2006 in ne 6. februarja 2006, kot naj bi zatrjeval UUNT.

58 Zahteva za nadaljevanje postopka, vložena 7. aprila 2006 skupaj z nemškim prevodom pritožbe in s plačilnim nalogom za takso za nadaljevanje postopka, naj bi bila tako vložena v skladu s členom 78a Uredbe št. 40/94. Zato naj bi UUNT, s tem da tej zahtevi ni ugodil, kršil člen 78a Uredbe št. 40/94.

59 UUNT in intervenient izpodbijata trditve tožeče stranke in zatrjujeta, da ker je bila pritožba vložena v angleščini 6. januarja 2006, se je rok, določen s členom 96(1) Uredbe št. 2868/95, iztekel 6. februarja 2006, rok za vložitev zahteve za nadaljevanje postopka iz člena 78a Uredbe št. 40/94 pa se je iztekel 6. aprila 2006. Zahteva za nadaljevanje postopka, vložena 7. aprila 2006, naj bi bila torej vložena en dan po izteku predpisanega roka.

Presoja Sodišča prve stopnje

60 S tožbenim razlogom, ki se nanaša na dopustnost zahteve za nadaljevanje postopka, tožeča stranka v bistvu odboru za pritožbe očita, da tej zahtevi ni ugodil, ker jo je štel za nevloženo.

61 V skladu s členom 78a Uredbe št. 40/94 lahko v postopku pred UUNT stranka, ki ni upoštevala roka, na zahtevo doseže nadaljevanje postopka, če je bilo zamujeno dejanje ob predložitvi zahteve opravljeno. Zahteva je dopustna le, če se predloži v dveh mesecih po preteku neupoštevanega roka in se šteje, da je bila vložena šele po plačilu takse za nadaljevanje postopka.

62 Pravilo 96(1) Uredbe št. 2868/95 določa, da začne rok enega meseca za vložitev prevoda izvirnega dokumenta v jezik postopka teči od datuma oddaje izvirnega dokumenta. Na podlagi pravila 70(4) Uredbe št. 2868/95 se rok, če je izražen v mesecu ali določenem številu mesecev, izteče v ustreznem naslednjem mesecu na isti dan, ko se je zgodil dogodek.

63 V obravnavanem primeru ni sporno, da je bila pritožba v angleški različici vložena po telefaksu, poslanem UUNT 6. januarja 2006. Zato je odbor za pritožbe pravilno menil, da se je rok enega meseca za vložitev prevoda pritožbe v jezik postopka iztekel v ponedeljek 6. februarja 2006.

64 Ker je rok, ki ni bil upoštevan, potekel 6. februarja 2006, bi morala biti zahteva za nadaljevanje postopka vložena in plačilo takse odobreno najpozneje 6. aprila 2006. Vendar pa sta bila zahteva za nadaljevanje postopka in prevod pritožbe v jezik postopka vložena ter plačilo takse odobreno šele 7. aprila 2006.

65 Zato odbor za pritožbe ni napačno uporabil prava, ko je menil, da se zahteva za nadaljevanje postopka šteje za nevloženo.

66 Te ugotovitve ne more ovreči trditev tožeče stranke, da naj bi bil datum, od katerega naj bi začel teči rok enega meseca, 9. januar 2006, ne pa 6. januar 2006, ko je bil prejet telefaks pritožbe. Ta trditev temelji na pravilih o podaljšanju roka v posebnih primerih, ki se v obravnavanem primeru ne uporabljajo. Uporabljati se mora namreč pravilo 70(2) Uredbe št. 2868/95, ki se nanaša na začetek roka v primeru vročitve. Določa, da prejem vročenega dokumenta pomeni dogodek, od katerega začne teči rok. Poleg tega pravilo 79 Uredbe št. 2868/95 določa, da se vsa sporočila, naslovljena na UUNT, lahko predložijo po telefaksu, in napotuje na pravilo 80 iste uredbe, ki kot referenčni datum določa datum prejema telefaksa. Zato je, ko gre za predložitev sporočila, naslovljenega

na UUNT, dogodek, od katerega začne teči rok, prejem telefaksa s strani UUNT, ne glede na to, ali je datum prejema dela prost dan.

67 Iz navedenega sledi, da je treba ta tožbeni razlog zavrniti.

Tožbeni razlog, ki se nanaša na kršitev člena 78 Uredbe št. 40/94

Trditve strank

68 Tožeča stranka zatrjuje, da je sporočilo o nepravilnosti glede jezika pritožbe lahko veljavno opravljeno le pisno, ker datum neformalnega sporočila v telefonskem pogovoru ne more šteti za datum prenehanja vzroka za neupoštevanje časovnega roka, od katerega teče rok za vložitev zahteve za vrnitev v prejšnje stanje. Ker nepravilnost, ki se nanaša na jezik pritožbe, ni bila pisno sporočena tožeči stranki, naj vzrok za neupoštevanje časovnega roka nikoli ne bi prenehal teči in se zahteva za vrnitev v prejšnje stanje naj ne bi mogla šteti za prepozno.

69 UUNT in intervenient zatrjujeta, da je bil vzrok za neupoštevanje roka v obravnavanem primeru odpravljen najpozneje 22. marca 2006, ko je bil eden od predstavnikov tožeče stranke po telefonu obveščen o nepravilnosti, ki se nanaša na jezik pritožbe. Rok dveh mesecev iz člena 78(2) Uredbe št. 40/94 naj bi se iztekel najpozneje 22. maja 2006.

Zahteva za vrnitev v prejšnje stanje naj bi bila torej predložena z enodnevno zamudo, 23. maja 2006. Odbor za pritožbe naj bi tako pravilno menil, da zahteva za vrnitev v prejšnje stanje ni bila vložena.

Presoja Sodišča prve stopnje

70 V skladu s členom 78(2) in (3) Uredbe št. 40/94 je treba zahtevo za vrnitev v prejšnje stanje vložiti v pisni obliki v roku dveh mesecev od odprave vzroka za neupoštevanje časovnega roka, ki ima za posledico neposredno izgubo pravice ali pravice do pravnega sredstva. Zahteva, v kateri morajo biti navedeni razlogi, na katerih zahteva temelji, in dejstva, na katera se opira, se ne šteje za vloženo, dokler ni plačana taksa za vrnitev v prejšnje stanje.

71 Po navedbah tožeče stranke v zahtevi za vrnitev v prejšnje stanje je v tem primeru vzrok za neupoštevanje časovnega roka za vložitev pravnega sredstva v jeziku postopka – v katerem je bila izdana odločba, ki je predmet pritožbe – ta, da njeni zastopniki niso bili seznanjeni z dejstvom, da je bila pritožba poslana UUNT v angleški različici 6. januarja 2006. Zahteva za vrnitev v prejšnje stanje je bila vložena 23. maja 2006.

72 Kot izhaja iz interne opombe UUNT z dne 24. marca 2006 in navedb tožeče stranke v pritožbi, je bil eden od zastopnikov tožeče stranke 22. marca 2006 v telefonskem pogovoru z uslužbencem UUNT obveščen o nepravilnosti glede jezika pritožbe.

73 Tožeča stranka je na obravnavi izrazila dvom, da bi ta pogovor lahko utemeljil odpravo vzroka, ter navedla, da naj bi se slednje verjetneje zgodilo 27. aprila 2006 med telefonskim pogovorom med poročevalcem odbora za pritožbe in zastopniki tožeče stranke.

74 Tej trditvi, ob predpostavki, da je dopustna, ni mogoče pritrditi.

75 Iz zgornjih usklajenih trditev UUNT in tožeče stranke glede telefonskega pogovora z dne 22. marca 2006 namreč izhaja, da je bila tožeča stranka v tem telefonskem pogovoru obveščena o nepravilnosti glede jezika, v katerem je pritožba. Poleg tega iz spisa uprave izhaja, da se prvi od dveh dopisov, ki so ju 7. aprila 2006 uslužbencu UUNT poslali zastopniki tožeče stranke, sklicuje na telefonski pogovor in na dejstvo, da naj bi v slednjem šlo za sporočilo UUNT z dne 18. januarja 2006, ki ga tožeča stranka ni dobila. Upoštevajoč dejstvo, da naj bi se to sporočilo, dolgo eno stran, nanašalo izključno na nepravilnost glede jezika pritožbe, je mogoče sklepati, da je bila v telefonskem pogovoru zadevna nepravilnost omenjena. Poleg tega je v drugem dopisu, ki je bil poslan takoj za prvim dopisom z dne 7. aprila 2006, navedeno, da bo glede na nepravilnost glede jezika pritožbe, ki jo navaja UUNT, iz previdnosti vložena nova pritožba v nemškem jeziku.

76 Zato je odbor za pritožbe lahko upravičeno izhajal iz tega, da je bil vzrok za neupoštevanje časovnega roka, kot je zatrjevala tožeča stranka, odpravljen najpozneje 22. marca 2006 in da je torej rok dveh mesecev, določen v členu 78 Uredbe št. 40/94, potekel najpozneje 22. maja 2006.

77 Te ugotovitve naj ne bi omajala niti trditev tožeče stranke, da je rok iz člena 78 Uredbe št. 40/94 začel teči šele takrat, ko je UUNT pisno sporočil nepravilnost glede jezika pritožbe. Člen 78 Uredbe št. 40/94 takega pisnega sporočila namreč ne predvideva. Poleg tega iz sodne prakse izhaja, da UUNT ni zavezan obvestiti zadevne stranke o postopkovnih nepravilnostih in da zato tako sporočilo UUNT ne more vplivati na začetek teka roka za vložitev zahteve za vrnitev v prejšnje stanje, ker bi bila taka razlaga očitno v nasprotju s členom 78(2) Uredbe št. 40/94 (zgoraj v točki 44 navedena sodba BECKETT EXPRESSION, točka 41).

78 Ker je bilo plačilo takse, ki jo je bilo treba poravnati, odobreno šele 23. maja 2006, odbor za pritožbe ni napačno uporabil prava, s tem ko je štel, da zahteva za vrnitev v prejšnje stanje ni bila vložena.

79 Vsekakor je vrnitev v prejšnje stanje na podlagi člena 78(1) Uredbe št. 40/94 pogojena tudi s tem, da je bila v danih okoliščinah dokazana vsa potrebna skrbnost. Tudi če bi izhajali iz tega, da – kot je zatrjevala tožeča stranka – napaka pri pošiljanju pritožbe, ki jo je storila tajnica, in o čemer zastopniki tožeče stranke niso bili obveščeni, pomeni vzrok v smislu člena 78(1) Uredbe št. 40/94, je bila tožeča stranka zavezana odboru za pritožbe predložiti dokaz, da je glede na okoliščine ravnala skrbno. Vendar tožeča stranka v tej zvezi ni predložila nobenega dokaza. Zato odbor za pritožbe ni napačno uporabil prava, s tem ko je ugotovil, da ni bilo dokazano, da je tožeča stranka glede na okoliščine ravnala skrbno.

80 Iz tega izhaja, da je treba ta tožbeni razlog in zato tožbo v celoti zavrniti.

Stroški

81 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker tožeča stranka ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov v skladu s predlogi UUNT in intervenientke.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (prvi senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Družbi Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd se naloži plačilo stroškov.

Tiili Dehousse Wiszniewska-Białecka

Razglašeno na javni obravnavi v Luksemburgu, 17. septembra 2008.

Sodni tajnik Predsednica

E. Coulon V. Tiili